

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

N:r 53 (628).

ONSDAGEN DEN 5 JULI 1899.

12:TE ÅRG.

<p>PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN ..... KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. > 5:— IDUNS MODETID. UTAN PL. > 3:—</p>	<p>UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.</p>	<p>REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSSEKR.: JOHAN NORDLING.</p>	<p>BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.</p>	<p>KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.</p>
---	---	---	---	--

PRINS EUGENS SOMMARBOSTAD VID ALVA STRA.

DÄR DE KLARA, oroliga Vätter-vågorna svalla kring Ombergs sydligaste klipp-hällar ligger bland skuggande ekar den s. k. Dehliniska villan, till hvilken prins Eugen för närvarande förlagt sin sommarvistelse.

Byggnaden uppfördes för åtskilliga år sedan af rektorn vid Vadstena allm. läroverk, C. Dehlin, som där ute tillbringade sina sommarferier. Efter hans död har villan under några somrar bebotts ensamt af änkefru D., tills nu i år den täcka sommarbostaden ställts helt och hållet till prins Eugens förfogande.

När man står på västra balkongen, har man öfver ekarnas toppar en hänförande utsikt öfver Vätterns yta: är vädret klart, urskiljes med lätthet Västergötlands strandlinie och

»det fjärran blånande Visingsö». Riktat man sedan blickarne söderut, ligger som en utbredd karta Östgötaslätten med sina byar och sin rika vegetation och längst i söder skymta konturerna af Holaveden.

I förgrunden slingrar sig en skogsväg efter stranden till Stocklycke m. fl. platser, och omedelbart nedanför villan ligger en primitiv båthamn, hvarifrån roddbåtturer kunna företagas till *Rödgaufvels-grottan*, genom hvilken man, som bekant, kan tränga ett betydligt stycke in i bergets innandömen.

Som våra läsare finna af de båda för Iduns räkning på platsen tagna fotografierna, är det en i all sin landtliga enkelhet särdeles inbjudande sommarbostad, den naturälskande fursten valt ut åt sig.

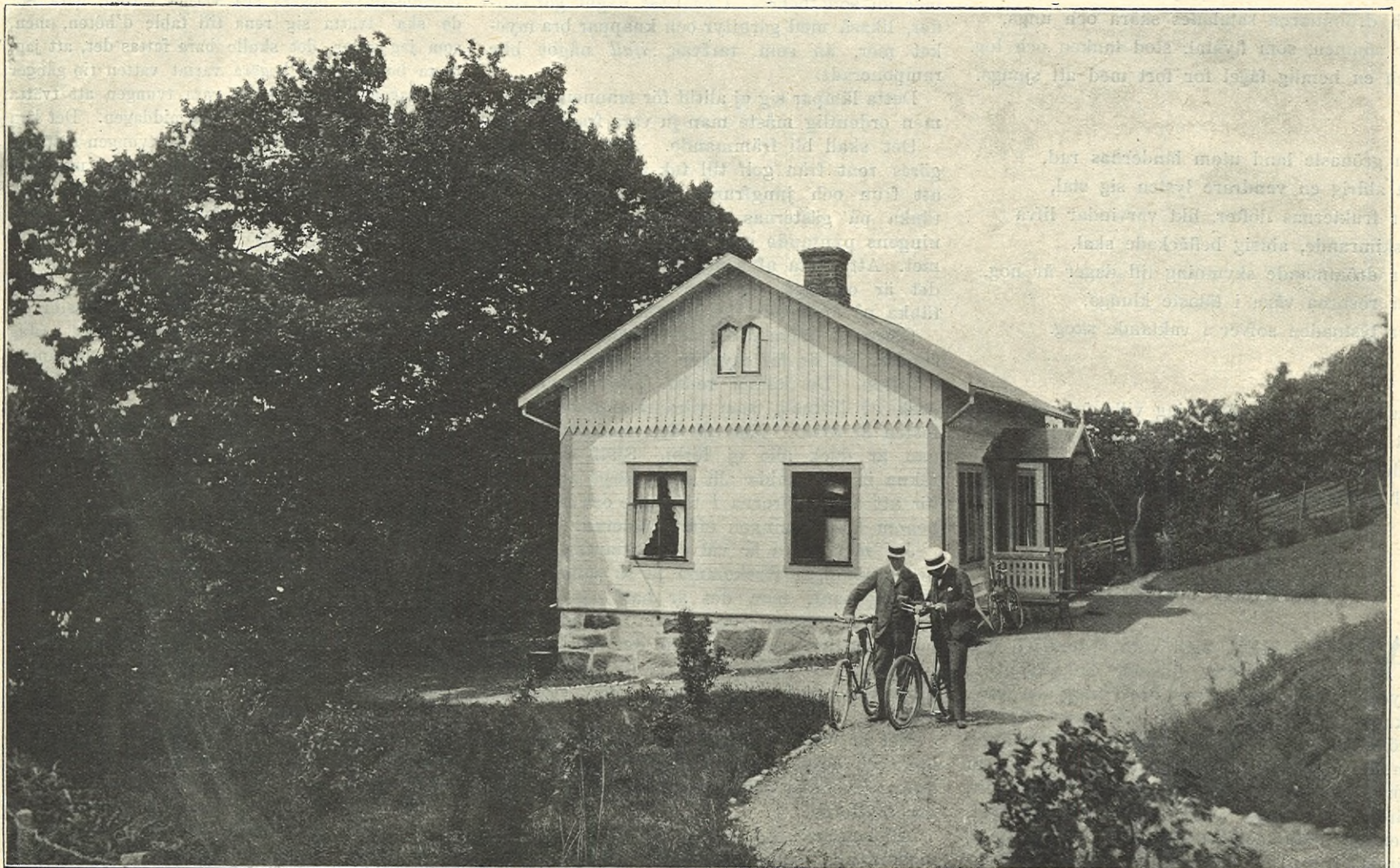
Också lefves där ett idylliskt och angenämt sommarlif i ekarnes skugga vid vägbruset från Sveriges vackraste insjö.

Som konstnär låter prins Eugen naturligtvis ej penseln hvila, utan tillbringar dagligen flere timmar i intensivt arbete framför sina dukar.

Men när den konstnärliga skaparlusten sålunda blifvit tillfredsställd, utfyllas dagens öfriga timmar med intressanta utflykter i skog och mark, med roddturer eller bicykelfärder.

Därför händer det litet emellan, att traktens befolkning stöter på den furstlige gästen tillsammans med sin uppvaktande adjutant, friherre T. Cederström, än rastande vid vägkanten efter en promenad, än ströfvande omkring på Ombergs vackra sluttningar, och hvar helst han visar sig, vinner han genast allas sympatier med sitt okonstlade och rättframma sätt.

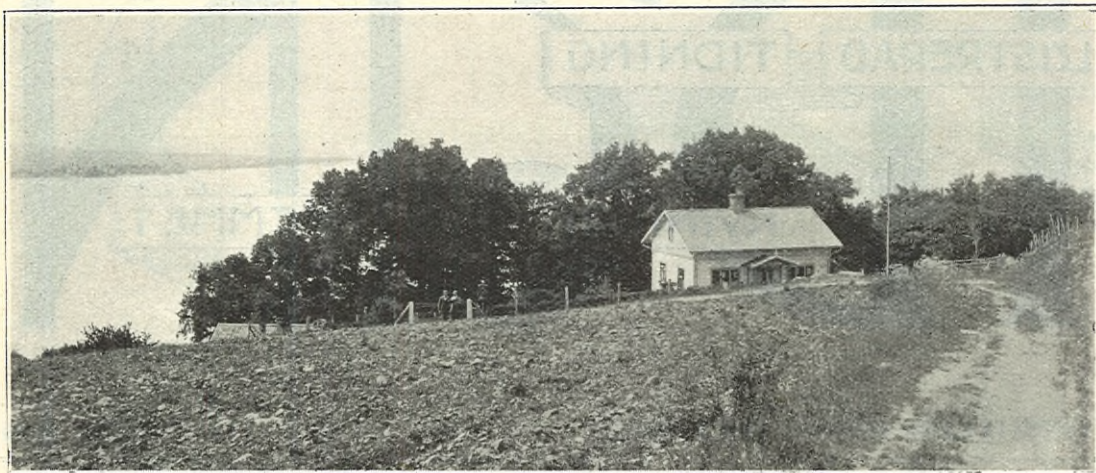
På en af våra illustrationer från platsen synes framför villan prins Eugen och hans adjutant i beredskap att begifva sig ut på bicykelfärd.

S. Swensson foto.

PRINS EUGENS SOMMARBOSTAD VID ALVA STRA.

UTSIKT ÖFVER VÄTTERN FRÅN PRINS EUGENS SOMMARBOSTAD.

DIKTER AF SWINBURNE. FRITT ÖFVERSATTA AF SIGRID ELM-BLAD. II.

I DRÖMMARNAS VÄRLD.

JAG DOLDE mitt hjärta bland rodnande blad,
ur vägen för solen, där skuggan föll sval,
på mjukare bädd än den mjukaste drifva.
Jag dolde mitt hjärta i rosornas dal,
och likväl det sof ej, men skälfde och slog
och sömnen, fast dofterna spred sig tunga,
på darrande vingar till flykten tog
för en hemlig fågel, som började sjunga.

»Var stilla!» jag sade. »Ty vinden är glad
att sofva med blommor i löfhägnad sal,
och dimmorna kyssar åt böljorna gifva.»
Och likväl det skälfde, och likväl det slog,
och drömmarna samlades skära och unga,
för sömnen, som flyktat, stod tanken och log.
Och en hemlig fågel for fort med att sjunga.

Du grönaste land utom ländernas rad,
dit aldrig en vandrare lysten sig stal,
där frukternas dofter, likt vårvindar lifva
i skimrande, aldrig befläckade skal,
där drömmande skymning till dager är nog,
där rosorna växa i tätaste klunga,
där tystnaden sofver i vaktande skog.

Du drömmarnas värld, jag vill göra mitt val,
att sofva ett år ifrån glädje och kval
och lyssna i sömn som en snigel i skal
till en hemlig fågel, hvad helst han vill sjunga.

ORDNING I HEMMET.

ATT ETT HEM skall vara ordentligt, och
att en slarfvig husmor är någonting
mycket fördömligt, därom äro vi nog alla ense,
likasom att det för en man är något mycket
pröfvande att beständigt omgifvas af slarf och
smuts. Hvilken verkan det har på honom
och hans hemlif i förhållande till hans utelif,
därom är mycket både taladt och skrivet,
men om dess motsats, pedantisk ordentlighet,
därom är ej så mycket ordadt. Hvilken verkan
det har på en man att tidt och ofta hoppa

öfver skurämbär, finna huset upp- och ned-
vändt samt frun vresig, stökklädd och utjäk-
tad, därom förspörjes mindre.

Nu vet jag mycket väl, att en storm af
ovilja väckes mot mig, samt att jag blir be-
skydd för att vilja gynna slarvet på ordnin-
gens bekostnad, men vare detta långt ifrån
mig.

Jag vill endast inlägga en protest mot dessa
fruar, och de äro ej få, som, så att säga,
gräfvat ner sig i ett hems materiella del på
bekostnad af hemfrid och lugn.

Att jämt hafva hvar detalj i sitt hem put-
sad och fin är ju idealiskt, men utan stor
tjänstepersonal, kostnad och ett ideligt gnoende
själf är det en nästan omöjlig sak.

Den pedantiska ordningen är en mycket
dyrbar lyx. Den vet ej af några jämkningar.
Jag hinner omöjligt själf hålla allt putsadt
och i ordning.

En jungfru till!

En fläck på möbelyget, genast ett nytt!

Jag skall hafva en ny klädning, en meter
mer än som behöfs, i händelse något går sönder,
likaså med garnityr och knappar bra myc-
ket mer, än som tarvas, ifall något blir
ramponerad.

Detta lämpar sig ej alltid för mannens kassa,
men ordentlig måste man ju vara framför allt.

Det skall bli främmande. Allt i våningen
göres rent från golf till tak. Det jäktas, så
att frun och jungfrurna äro halfdöda. Att
tänka på gästernas nöje hinnes ej med, vå-
ningens pyntande och traktering i första rum-
met. Att njuta af samspråk och umgängeslif,
det är ogörligt, då man har så mycket att
tänka på angående det lekamliga.

Gästerna hafva svårt att känna sig hemma-
stadda, det är för mycken oro och nervositet
i luften. De känna redan på förhand den
suck af lättnad, som värdinnan utstöter, då
festen är öfver. Men för den stackars värdin-
nan är dock allt ej förbi. Själf skall hon
räkna in och gnida allt samt därpå upp i otta
för att se jungfrurna i tid uppe och skurande
genom hela våningen efter gästerna.

Ja, men detta är väl ett undantag, tänker
ni; bjudningar förekomma ju så sällan. Det
är nog sant, men det är hart när otroligt,
hvad den sortens fruar kunna hitta på beträf-
fande husliga sysslor; än är det stortvätt, än
ylletvätt, än silfverskurning, än jungfruflytt-
ning, än något annat, men alltid stök och
bråk.

Det är oftare rengöring än pauser däremel-
lan, och dessa pauser kännetecknas af öfver-
drag, öfverkast och gångmattor öfver de an-
dra mattorna.

Att komma à propos till den pedantiska hus-
modern skall man akta sig för. Sällan är hon,
åtminstone på förmiddagen, så klädd, att hon

tager emot gäster, men i synnerhet hinner
hon det ej.

I ett ideligt malande går lifvet för henne.
Tänka, läsa eller något i den vägen hinner
hon ej.

Att föra ett verksamt, nyttigt lif är ju det
rätta, men att förstöra hemtrefnaden för man,
barn, tjänare och sig själf för öfverdrifven
ordnings skull, är nog ej nödvändigt.

Huru behagliga äro däremot ej de hem,
som verka ordentligt, men äro på samma gång
lugna, där en gäst ej förorsakar besvär och
uppståndelse, där ej förekomma massor af
mat, men värdinnan i stället hinner syssel-
sätta sig med gästerna.

Jag tror visst, att dessa duktiga fruar im-
ponera på sina män, samt att dessa senare
tro, att det ej med mera lugn och mindre
kostnad går för sig att hålla ett hem i ord-
ning, men, men, men, handen på hjärtat, fas-
ligt ledsamma äro de, och nog tror jag, de
förspilla den bästa delen.

Marthasbekymmer äro bra och nödvändiga,
tag dem endast ej allt för ostentativt och
tänk på, att lifvet är rikt på så mycket annat
äfven!

ISA.

LOVISA PETTERKVIST I EUROPA. RESEBREF FÖR IDUN. BREF IV.

UTMÄRKTA HERR REDAKTÖR!

JAG har blifvit så fransysk, så det fräser om
mig. Bara jag går förbi en herre, så säger jag:
»mossjö»; och bara jag går förbi ett fruntimmer,
så säger jag: »madamm!» Det är det mest fran-
syska, som finns. När jag ringer, så säger jag:
»låd schäd» (varmt vatten), om det så är tio
gångar om dagen. Min vän säger, att jag är ett
nöt. (Om hon sade't på franska, så skulle jag
förlåta henne, men det gör hon inte!) De andra
pensionärerna begära sitt varma vatten, bara när
de ska' tvätta sig rena till table d'hôte, men,
som jag säger, det skulle bara fattas det, att jag,
utom besväret att begära varmt vatten tio gånger
om dagen, äfven skulle vara tvungen att tvätta
mig ren midt på blanka eftermiddagen. Det kan
vara nog, att jag hvarje dag är tvungen sätta på
mig det allra bästa jag har, äta 7 rätter mat, låta
passa upp mig af kypare och alldeles mista möj-
ligheten att någonsin i världen mera känna mig
vara på bröllop, om så än hela Jockmock gifter
sig och jag blir bjuden aldrig så.

I bodarna säger jag, när jag är ensam, eljes
vågar jag inte, »chanché», och därmed kastar jag
fram mitt guld på disken, så det klingar. (Jag
betalar alltid med guld, ty det är så imponant.)

I spårvagnen säger jag åt kusken: »diss cen-
tim, s'il vou plä.»

Min vän säger, att det är alldeles uppåt väg-
garna; att det är kusken, som ska begära de 10
centimerna, inte jag. Men behöfver han öfva sig
i språket? Jag bara frågar!

Dessutom sätter jag mig på franska, går på
franska och snör mig på franska, hvilket senare
har en alldeles märkvärdig effekt. All min ang-
bongpoäng är nu samlad på höfterna, där den
står ut i ett par de skönaste valkar.

Höfter, höfter, höfter är moderopet för da-
gen! Hvem kunde någonsin tro det! Själva
engelskorna, som anse höfter opassande, därför
att de inga ha, stoppa opp sig så där litet omärk-
ligt. Fransyskorna och amerikanskorna genera sig
inte *alls*, utan lägga riktiga *liffräddningsbojar* ne-
danför midjan.

Så ska man knipa ihop sig på midten, så
mycket det går, och låta det, som är kvar af ang-
bongpoängen, svälla ut som en dunkudde eller
som en tuppkam öfver den del, som kineserna

bruka leka »dunk» på. (Förr än jag numera säger ordet »mage», så dör jag!) Om det där pösa-ut-och-knipa-ihop-sig-på-midten-modet är ett vackert mod, vet jag inte, men oändligt ljuft är det att för en gång i sitt lif känna sig vara fet på storeuropeiska. Så har jag skaffat mig en skär sidenblus och en stor svart amazonhatt, klädd med svarta, svajande Rembrandtsplymer och skära rosor, som hänga under brättet i stora knippor. Ju äldre man är här ute, ju mer »skär» eller »snövit» gör man sig.

I går uppträdde en 50 års mycket gudlig präst-dotter och så lik en häftplåsterstång, bekajad med bleksot, som en människa kan vara det, i rosa silfverglitterdräkt, och hennes äldre — obs. äldre — syster, också ogift och med kindens rosor för längesedan flyttade till näsan, i snövit kaschmir-dräkt, garnerad med vit sidensarge, och till den kostymen hade hon bröstbukett af liljekonvaljer!!

En annan mycket lärd engelska, som studerat både grekiska och latin och som här om dagen frågade min vän, »hvarför Sverige inte tog kolonier» samt »om vi inte voro glada i tanken att en gång få lyda under England» (hvilket hon ansåg bara vara en tidsfråga!) uppträder jämt i flammande eldrödt, hon, och därtill både barhalsad och bararmad, fast hufvudet af nervsjukdom ruskar som på en ständigt ruskad kinesisk porslinsgubbe, och hon är tvungen att sitta för sig själf vid måltiderna, efter ingen vågar ta henne till sitt bord af fruktan, att hufvudruskningen skall mana till efterföljd.

Och sådana peruker de ha, se'n! Jag försäkrar herrskapet, att man måste umgås i flere *veckor* med dem, innan man upptäcker, att de inte äro naturliga. Och flere af dem, jag menar förstas *fruntimmeren*, inte perukerna, äro så utsökt vackert målade, att man kan njuta af dem som af riktiga *konstverk*! Får jag bara stanna härute litet till, så kommer jag nog att strutta omkring låghalsad och »upphjälpt», jag med — jag är på god väg — jag är ju redan »skär». Mätte bara Ruffen komma att känna igen mig. Visst är, att rasen »gamla fruntimmer» är alldeles utdöd härute (åtminstone bland fransyskorna). Erkänna några enda sig vara gamla, så sker det med ett sådant *raffinemang*, att man tror det är unga kvinnor, som klädt ut sig till gamla.

Undrar, hvar alla utländska mor- och farmödrar hålla hus? Ty inte kunna de här perukerade och målade och stoppade besynnerligheterna vara mor- och farmödrar? Jag vill just se, hur mycket det skulle vara kvar af härligheten, om små älskade barnbarnshänder — Men jag vill inte tänka på *dem*, ty då blir jag alldeles okapabel till all korrespondans vidare.

Jag har ingen aning om, hur fredskongressen i Haag slagit ut, efter min vän har den fixa idén, att vi inte få ha några svenska tidningar. (Kan man nu tänka sig något så nedrigt! Tyst, Lovisa!) Men att döma efter de sympatier, som de »stora nationerna» visa hvarandra »så här i hvardagslag», måtte inte fredsförhoppningarna vara stora. Fransmännen sitta i sitt hörn, turkarna i sitt och engelsmännen flyta, sin natur likmätigt, ofvanpå som *korkar*, hvar de än drifva fram. I veckor kunna de »stora nationernas» representanter gå hvarandra förbi i samma hus, äta vid samma bord, utan att ens så mycket som böja på nacken för hvarandra. Men det är väl just också det *svåraste*, det, att böja på nacken. Jag för min del tycker bäst om tyskarne. De äro så rara och så hjärtliga och taga en så bra om hand. Och så ha vi samma smak i fråga om mat, nöjen och allting.

Fransmännen kunna ju inte ha råd mena allt vackert, som deras vackra språk tvingar dem att säga, och hvad engelsmännen angår, så — Men jag har lofvat min värd att inte skriva något gement om dem vidare, därför tiger jag. Rys-

sarna tycker jag äro alldeles rysliga: så förfärligt svarta, bullriga och så märkvärdigt rädda för vatten. Flere af dem måtte ha gjort något slags *löfte* att inte tvätta sig nedanför käkarna — och så, midt upp uti *den* kulören, juveler stora som hasselnötter! De äro ju så intelligenta och bildade och allting — men för en fattig människa, som bara kan nyttja sina ögon, så — —

Här om dagen berättade en rysk »professor» från Moskwa, att kejsaren, »som han talat med veckan förut», var glad och mätte väl, samt »att han snart väntade sig ett litet barn».

Underrättelsen får stå för professors räkning. Men efter som *allting* från det ryska hofvet är så mystiskt och intressant och hemlighetsfullt, så — —! Säkert är, att, om kejsaren lyckas drifva *den* reformen igenom, är den eviga freden betryggad, och det för alla världens tider!!

Allt sedan det året, när hela Europa sjöng »Röda Sarafan» och hjälpte Polen att gråta öfver sig själf, har jag känt det djupaste intresse för polackerna. Och de äro värda intresset. — Bleka och nästan alltid rena, med krusigt skägg, mörka poesiögon och fina ben likna de »eldiga springare, sporrade till döds under det ryska oket». (Det där har jag *inte* hittat på själf!) Och hur de kunna dansa, se'n!

Förut har jag alltid trott, att dans var att dansa, men det är visst inte så.

Dans är *vältalighet, poesi, målar Konst* och allt möjligt vackert, som finnes på jorden. Vi ha inga baler, därtill är hotellet för stadgadt, men vi gå till »Grand» ibland och dansa, d. v. s. se på. »Grand» är en hel liten stad för sig — så förfärligt stort är hotellet, och människorna, som bo där, *göra* intet annat än roa sig.

Jo, den första balen var en syn! De två hundra granna, lyxfulla människorna dansande i den granna lyxfulla salen — människorna lyxfulla på ett sätt, som vi här hemma inte ens ha begrepp om.

En förtjusnad har »hon» — jag menar min vän, fru Agrell — hvar man släpper henne, så förstår hon alltid att leta upp någon hyggelig skymundanvrå åt sig. Så gjorde hon här med.

Vi sutto gömda under ett par palmer och bara sågo och sågo.

Särskildt minns jag en lång hummelstör-ficka, klädd i *trikå*. Öfver den trikån hade hon en klädning af lefvande *rosor*, som blaskade kring benen på henne, som om hon nyss blifvit uppdragen ur sjön. Så hade hon håret utslaget och framdraget i långa stripor, och i de striporna var ansiktet »urklippt» i en liten fyrkant. Mamman var ändå tokigare. Hon hade ett guldglittersläp, som räckte ända ut i andra rummet, och en halfmilslång lorgnett och en liten vit pudelhund på armen och en chevelyr som ett kvarnhjul och på ryggen, där lifvet borde ha setat, ett par vingar af guldtyll — bestämdt fastgummade. Och så skrek hon oupphörligt: »mon ange, mon ange!» skrek som om hon setat fast. Det var åt dottern — och det *behöfdes*. Eljes skulle väl ingen människa ha tänkt på att kalla *det* flickspektaklet för »ängel».

Så var det en amerikanska, som hade en klädning af bara gröna skalbaggar, som gnistrade, gnistrade — och en ryska!!! En gammal tjock en, med guldgul peruk, sotade ögonbryn och guldbroderad, röd sammetklädnad och ringar ända upp till *axlarna*!

Så spelade musiken — en utsökt musik — upp en af de där mjuka, långsamma valserna, som jag tycker äro så gruffigt vackra. (Här dansar folk, så man begriper, att dans inte bara är kapplöpning utan ett nöje.)

Hvad det led, stannade par efter par utom ett, och det paret var det, som alla de andra paren sågo på. Han var lång och blek och mörkrusig, klädd i lifrock med snören; hon blond och så enkelt klädd i en slät, vit sidenklädning med några buketter af violer på. De voro polacker och dansade inte — — de lefde dansen. Hennes rygg var det allra märkvärdigaste. Den andades, led, kämpade, jublade, berättade, smög sig efter musiken så mjukt som en handske efter en hand. Och han se'n! Ett poem i flere sänger! Vi vågade knappt andas, så rädda voro vi att förlora en enda *linie* af det lefvande konstverkets utveckling. Visst är, att hade polackerna kunnat dansa sig fria, hade de nu varit den fräste nation i världen.

Men nu måste jag ta ett hopp *direkt* från Grand hotell ända till Vallée du Rhône — eller Rhonedalen, som är Montreux' naturliga utveckling och slut.

Rhône är en flod, som rinner upp någonstans i Schweiz och rinner ut i Genève sjön, som den färgar alldeles smutsig en lång bit.

Det lär vara en utmärkt vacker flod och som »skummar vildt» ibland. Hvilket jag för min del har bra svårt att tro, efter vattnet är så tjockt, att jag rakt inte begriper, hur det ska kunna skumma. Det är med ett ord en flod, som behöfver tvätta sig ren, hvilket må vara *originellt*, men vackert är det inte.

Långt före Adams tid brusade den emellertid fri och stolt mellan Alpernas jättesidor, nu ha stränderna fyllt ut sig från ömse håll, och så har den beryktade »Rhonedalen» så småningom uppstått.

Där är förtjusande och en vegetation så yppig »som i Japan», sa' en herre i kupén, men det sa' han nog bara för att visa, att han varit i Japan. Japans docklandskap och det här!

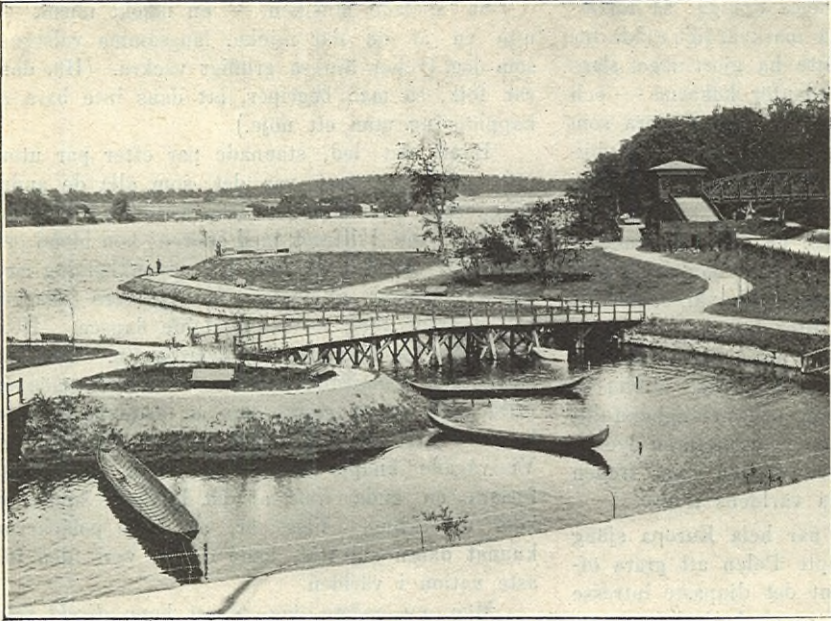
Hela dalen är späckad med vin, så späckad, att man inte ens har gator i byarna utan promenerar på vinterrasser. En by var i synnerhet märkvärdig. De grå vinstockskäpparna tryckte sig ända intill kyrkväggarna. Här hade de döda inte ens sin egen terrass! Hu då!

Min vän och jag kilade en dag i väg till »Aigle», som ligger i Rhonedalen, för att titta och togo in på »Grand», som ligger utom sta'n, och stannade ett par veckor. Intet ord finns att tala om, hur härligt där var. En *sagopark* med *sagoträn* och kaskader och plaskader och byster och verandor och gungor och parloarer och allt härligt, som man kan tänka sig. Och en sådan ro — och en så god mat! Ja, vill herrskapet ha det skönt

LAC DES CHAVONNES.

A. Blomberg foto.

SKANSENS FRAMNÄS NYORDNADT.

och inte ä rädda för litet blåst, så kila då af till Aigle les Bains, det råder jag — helst på våren, ty om sommaren är det späckadt med fransmän, som bullra. Bredvid Aigle finns en liten stad, som heter S:t Maurice, som har en klosterkyrka ända från 13:de seklet. Men jag får lof säga, att jag tycker, att schweizarna här vid lag inte visat den uppmärksamhet som man är van finna hos dem. Munkarne äro nämligen slut — alldeles slut. Jag tycker verkligen, att »Cantonen» kunde gräfvat upp några »bröder» från 13:de seklet och sätta i cellerna. Som det nu är, kan då kyrkan lika gärna vara en spannmålsbod.

Bredvid S:t Maurice finns en stad, som heter Bex — läses ut: »Bä». Tänk, Bä!

De franska språkakademiherrarna måtte vara ändå mycket lärdare än de svenska, ty de kunna då krängla till språket, så det är rent otroligt. Bex läses Bä, Caux läses K — helt enkelt K! Och så alla stumma e'n, som äro med som bröd till maten!

Och ändå finns det så opatriotiska människor i Sverige, att de vilja gnugga bort våra fattiga kj, hv, fv och dt. Lyckligtvis vet akademien bättre, hvarför vi åtminstone i *det* fallet kunna något så när häfda vår europeiska ställning. För öfrigt skulle jag inte tycka om att bo i Bä. Dels låter namnet så fåraktigt för svenska öron, och så är klimatet så varmfaktigt. Men läget är förtjusande, förstås, och grufigt med folk och mycket gentilt är där. Vet herrskapet, första tiden

gelska flickorna »starta» tio å tolf i stöten för en enda man — eller bara för en half man, eller för en trekvarts man. Är hon halt, puckerlyggig eller halfblind, gör det rakt ingenting. Och ändå finns det intet land på jorden, där gamla mamseller »gå till» som i England. Och är det underligt? En finkänslig man tycker minsann inte om att finna entrén till den stora äkta kärlekens tempel nedsmutsad af Gud vet hur många par balskor eller sportstöflar?

Vi ha en änka här — änkorna äro, skam till sägandes, de allra vildaste, och det på *alla* språk — en från Australien, en svartögd en, och som är låghalsad ända ned till hälarne. Här om kvällen tog hon »miste» i skymningen och flörtade med öfverkyparen, i tanke att han var en preussisk profryttare eller löjtnant. (Skillnaden i Tyskland är obetydlig. Bara den, att när en löjtnant skjuter, blir en profryttare skjuten!) Öfverkyparen var nog nedrig att skrufva upp det elektriska ljuset — säges det — just som änkan tryckte sina rosenläppar mot hans, hm — kind! Stor tablå!

Men det är då skamligt af mig att tala om den där skvallerhistorien. Jag gör det också bara i *det mest sedliga syfte* — att varna *våra* ungdomar, ifall *de* någonsin i världen skulle falla på den fula tanken att vilja flörta!

Gissa, hvad en ung engelska svarade, när jag — alltjämt i samma sedliga syfte — berättade skandalen för *henne*: »Öfverkyparen?! Dear

jag var härute, så bara gick jag omkring och småmyste åt alla förlofvade par jag fann i alla hörn och vrår (inte så mycket *här* i hotellet men i ett annat hotell, om hvilket jag ska skriva sedan!). — Men nu har jag börjat märka, att de aldrig äro förlofvade mer än några dagar med samma *en*! Det kallas »flört» och är någonting alldeles motbudande. Engelskorna äro de allra värsta, ty de flörta som om det gällde lifvet. Amerikanskorna äro, Gud hjälpe dem, inte *stort* bättre, men *de* flörta på ett annat vis. De »ge» då åtminstone sitt bon-bon. Ibland för säkrar jag, att de engelska flickorna »starta» tio å tolf i stöten för en enda man — eller bara för en half man, eller för en trekvarts man. Är hon halt, puckerlyggig eller halfblind, gör det rakt ingenting. Och ändå finns det intet land på jorden, där gamla mamseller »gå till» som i England. Och är det underligt? En finkänslig man tycker minsann inte om att finna entrén till den stora äkta kärlekens tempel nedsmutsad af Gud vet hur många par balskor eller sportstöflar?

me! om det åtminstone varit portieren, som har så rysligt söta mustascher!»

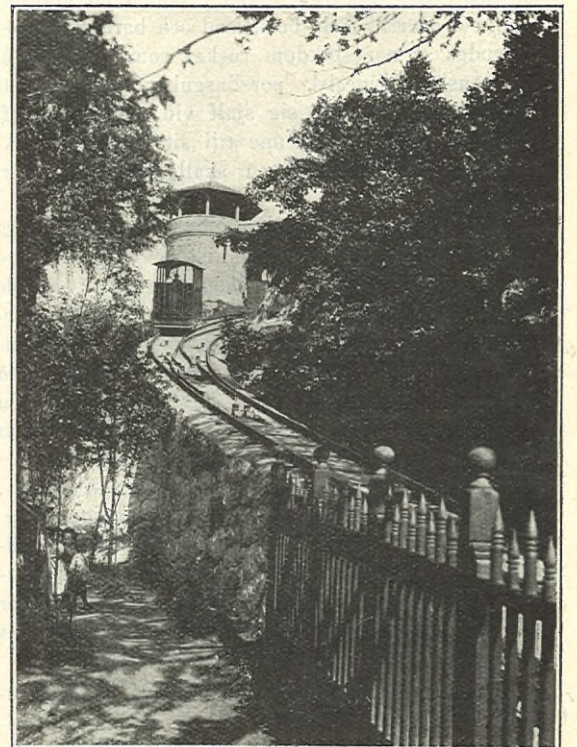
Men är nu inte det välsignade papperet slut igen!

Med vråe estime och profonde sympathie

LOUISE PETERBRANCHE.

P. S. Jag tycker inte *alls* illa om engelsmännen. De äro bara, i vissa fall, så otäckt lika oss själva — och när man reser för att få se något nytt så. —

P. S., P. S. Nog är det förfärligt, att den otäcka bokhandlaren skickat mig nästan bara *oäkta* fotografier, så'nä där som bara kosta 12 skilling stycket och inte *alls* duga att trycka af. Lyckligtvis kan jag skicka en vy af »Lac des Chavannes», som är äkta, fast jag inte hunnit beskriva den ännu. Det är en *alpsjö*, som ligger 1,700 meter upp i luften några timmar »klängväg» från Aigle, vaktad af evig snö och späckad med laxöringar och just nu omgifven af nyknoppade granar och en blomstermatta utan like. Jag har *ridit* dit upp på *muläsna*! Men nedöfver kunde ingen människa hålla sig kvar på *den* ryggen, såvida man inte ville åka öfver hufvudet på åsnan alltjämt, och det ville

A. Blomberg foto.

SKANSENS BERGBANA.

jag inte, också kom jag ned till hotellet i ett tillstånd — —!

Men förunderligt härligt var det däruppe, och fast skinet i ansiktet fick blåsor, och jag ännu är röd som en indian och känner mig som en sönderstött kaffeböna, så ångrar jag inte *alls*, att jag riskerade mitt lif!

Men min vän säger, att jag »vågar inte» skriva ett enda ord till om den där färden, den hör till *hennes* ämnen. D. S.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

SKANSENS BERGBANA, af hvilken vi i dag meddela en vy, torde vara den enda i sitt slag i Norden. Den började, som bekant, trafikeras redan sommaren år 1897, då den under några dagar förmedlade en del af den ofantliga samfärdseln mellan utställningsområdet och Skansen. Till följd af någon felaktighet i den elektriska drifkraften, blef dock trafiken å banan plötsligt afbruten; nu i sommar har den emellertid ånyo tagit sin början och stora skaror af besökande transporteras dagligen i de små vagnarna upp till Skansen.

Färden är också synnerligen angenäm, och det hufvudstadspanorama, som, allt efter vagnens stigning, stycke för stycke upprullas inför åskådarens blickar, ter sig nu i högsommartid mera hänförande än ord kunna skildra.

A. Blomberg foto.

DEN NYORDNADE DJURGÅRDSENTRÉN.

Lina Jonn foto.

FRÅN KULTURHISTORISKA MUSEET I LUND: LEMBKESKA HUSET.

EN ANNAN SKANSEN-BILD, som vi äfven bjuda i detta nummer, är Framnäs, sådan den lilla platsen visar sig i sitt nydanade skick. Det var där »Gamla Stockholm» år 1897 reste sig med krenelerade murar och trappgafflade hus, mellan hvilka krokiga gränder slingrade sig och lustiga gamla värdschusskyllar lockade besökande främlingsskaror in i dunkla, medeltidsaktiga »krypin», där vin och mjöd serverades och muntra visor sjöngos af trubadurer från sydliga himmelsstreck.

Den å bilden synliga träbryggan är bron, som förenade »Helgeandsholmen» med »Staden» och den enda nu återstående lemningen af »Gamla Stockholm».

Till höger synes den s. k. Hoglandsbron, hvilken öfver Sirishofsvägen leder upp till Skansens höjder.

*

AF DEN NYA DJURGÅRDSENTRÉN hafva vi i detta nummer en illustration, som torde intressera särskildt Iduns stora läsekrets i landsorten, enär bilden anger det nuvarande utseendet af den plats, där åtskilliga af 1897 års utställningsbyggnader, däribland industrihallen, voro belägna, och hvars mark då trampades af flere hundra tusenden af Sveriges befolkning.

Nu slingra sig breda gång-, kör- och ridvägar, kantade med täta rader af nyplanterade lindar och nyuppställda gaslykter, öfver de tomter, där konstens och industriens alster under vår oförgätliga utställningssommar lockade och tjusade i skiftande former.

Till vänster reser sig Nordiska museet, som, en gång färdigt, lofvar att bli ett arkitektoniskt konstverk af yppersta slag, och i fonden synas Djurgårdsbron och en del af Strandvägens palats.

*

KULTURHISTORISKA MUSEET i Lund förfogar, som bekant, öfver åtskilliga sevärdheter af stort intresse.

Bland dessa är det s. k. Lembkeska huset, hvilket tillfallit museet som gåfva och hvaraf vi i detta nummer meddela ett par bilder: den ena är en vy af det karaktäristiska husets yttre, den andra en interiör af den i detsamma inrymda synnerligen vackra »borgaresalen».

»DET».

LÄTTA STRÖMOLN på klarblå botten ofvan och en fin genomskinlig slöja af grönt på träden och marken därunder — en durstämning med en våraftons milda sordin. Jag var stadd på resa till en plats, där jag aldrig förr hade varit. En underlig känsla af förväntan kom öfver mig — en aning — en längtan och på samma gång en djup frid.

Jag for mot det okända — jag for mot *det*, som fjärran ifrån, i min aning, kom smygande

fram — den log emot mig fint och blekt. En liten insjö med krusigt vatten, kantad med löfträd, glittrade fram; så lik en ungmös läppar, hvilka räckas till en kyss åt den älskade, log den emot solens purprade aftonstrålar, framsprungna ur violett färgade moln. O, jag famnade *det* i min själs aning!

Det väntade och jag kom *det* till mötes! —

Ditt hufvud låg uti mitt knä, och min hand strök sakta öfver ditt mörka hår. Allt var tyst omkring oss! Lummiga granar och glesa tallar vaggade sina kronor öfver våra hufvuden, och omkring oss doftade vårens ängsblommor.

»Hvad jag önskar att kunna bedja — jag har ej kunnat *det* på länge, sedan jag var barn — kan *du*, som är kvinna, lära mig *det*?» — Så talade du till mig, medan vi båda kände en lycka, som öfvergår allt förstånd, en lycka, som hela den nyvaknade naturen kände med oss denna ljufva vårafton.

»Hvad ville du bedja om?» frågade jag sakta som vindens röst.

Du svarade mig ej genast, du rörde blott litet på ditt vackra, unga hufvud och lät dina läppar hvilat mot min hand.

»Hvad ville du då väl bedja om?» hviskade jag ånyo och vände ditt ansikte emot mitt, så att jag kunde se djupt in uti dina ögon.

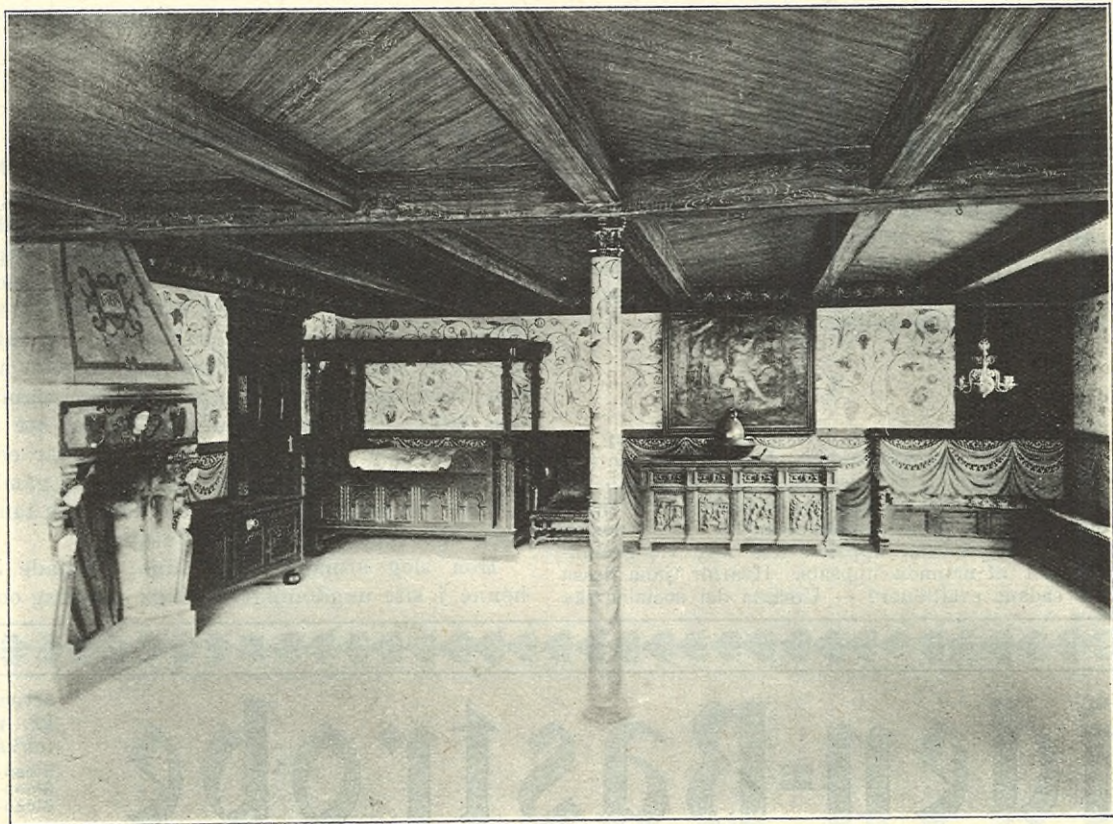
»Att tiden stannade, och att allt uppginge och finge hvilat för alltid uti hvad vi nu känna.»

En gren med torra, bruna barr föll rasslande ned vid våra fötter, och en skrämnd liten fågel, som nyss ofvanför våra hufvuden sjungit sin kärlekssång, ömsade kvist och tystnade.

Jag bröt en pyrola, som blommade strax invid. Du var så ung, så mycket yngre än jag, du hade ej haft tid att längta som jag, söka som jag. Till dig kom *det* i den tidiga våren, *det* föll ned i ditt sköte som en doftande ros.

Två stora, tunga droppar från mina ögon föllo ned på din ynglingapanna, men jag log emot dig, då jag talade.

»Min älskade, den bönen, du nyss önskade bedja, är ej en *bön* — den hörs af ingen! Vi måste skiljas — intet här nere varar — men

Lina Jonn foto.

BORGARESALEN I LEMBKESKA HUSET.

vi måste söka hvarandra hela lifvet sedan. Känn doften af denna blomma, hennes doft är bön, och vi bedja samma bön som hon, nu — i vår känsla — det enda språk, på hvilket stoffets barn kunna tala med Gud. Men blomman doftar ej alltid, och lyckan varar ej alltid — dock är blomman själ evig, och så är lyckans. Vi måste skiljas för att kunna finna hvarandra. Om vi icke skiljdes åt nu, skulle vi kanske förlora hvarandra för alltid. Vi måste ut igen, ut att söka allt högre, liksom Orfevs sökte Evrydike, men *det* skall följa oss och visa vägen, min älskling.»

»Men det borde ej växla. Allt skulle stå stilla i salighet.»

»Det vore död,» svarade jag, medan min blick följde den nedgående solens alltmer blekande skimmer mellan trädens stammar.

Ensam, stödd emot bryggans rankiga räcke, stod jag och blickade ut öfver det blånande hafvet.

Där ute rodde en båt, och uti den visste jag att du satt.

Du for bort, bort emot ett mål, som jag ej kände, med tankar, jag ej längre visste.

För hvarje gång båten kom upp på toppen af en våg, blänkte årorna i det starka solljuset likt måsarne där ute, hvilka kretsade öfver vattenytan och doko ned i djupet, jagande efter föda.

Där ute gingo vågorna höga, men där jag stod var det lugnt. Jag såg mitt eget jags mörka konturer spegla sig i vattnet.

Min tanke flög ut till dig, slöt dig än en gång till mitt bröst och kysste dig. Hvilken rikedom hade ej min ande delat med dig!

Sedan vände jag mig om och gick tillbaka till världen och plikten.

Det hade kommit — det hade gått — men jag var lycklig. Aldrig kunde jag blifva fattig mer, nej, aldrig!

Det kommer blott en gång i en människas lif — ej för alla, ej för de flesta. Det är outhärligt, kan ej beskrivas, har intet namn. Kärlek, nej! — det är mer än kärlek, det är en droppe af saligheten, och den, som fått smaka däraf, kan sedan ej gå vilse.

MIMI T—DH.

»VÅRA TOBAKSARBETERSKOR.»

Med anledning af uppsatsen under denna rubrik i ett af Iduns senaste nummer hafva ett par inlägg ingått, för hvilka red. anser sig likaledes böra lämna plats. Det först inkomna läses här nedan.

I.

EN ARTIKEL af »J. W.» i n:r 50 af »Idun» påkallar uppmärksamhet. Det är ju i sanning hjärtskärande att se dessa siffror och tabeller om tobaksarbeterskornas förhållanden. De vittna om ett lif i både andligt och fysiskt förpestad luft. — En undran uppstod hos mig vid genomläsandet af nämnda uppsats. Hvarför tjäna dessa för sådana svältlöner? — Ursäkta det socialistiska

uttrycket! Finnas då ej i all världen andra platser, både bättre aflönade och sundare? Jo, tänk, jag tror det, ja, jag *vet* det. Huru svårt är det nämligen ej att få tjänarinnor i sina hem. En 20 års tös, som nu arbetar på en tobaksfabrik, har väl ändå i allmänhet krafter att ta i hvad som helst, och tänk, huru många herrskap stå ej rädlösa för att få just en sådan tös. Men se, då har man andra anspråk. Samma fabriksflicka, som bor inne hos en familj med rum och kök, vill näppeligen hos herrskapet »bo inne» med ett par barn. Tänk på skillnaden i kost: hos herrskapet vankas ordentlig mat 3 gånger om dagen och ändå kaffe både med och utan dopp. Men för den härliga saken att arbeta å fabrik och ej tråla under husmor offras ordentlig mat och dryck. Ja, jämförelserna göra sig ju själva.

Här gäller ju ett missförhållande, som ej första gången klagas öfver: brist på tjänarinnor såväl i stad som å land.

Hellre än att tjäna som jungfru och ha goda dagar föredrager man fabriksarbetet med dess skenbart större lön. En tjänarinna kan tjäna upp sig, bli allt dugligare, lär sig lättare att spara af sin aflöning. En fabriksarbeterska är i många yrken blott en maskin. Och huru frestas ej hon att lefva blott för dagen, skaffa sig allt på afbetalning och därigenom dyrare. En flicka, som tjänar, kan, om hon annars sköter sig, snart nå upp till en aflöning af minst 100 à 150 kr. pr år och mera. Och huru mycket sundare är ej hennes lif i alla afseenden.

Så en sak till. Då giftermål ingås och husmoderliga plikter läggas på kvinnan, så har den, som arbetat å fabrik, inga förutsättningar för att sköta ett hem. Kastar man en blick in i ett arbetarehem i hvardagslag, så varseblir man snart, att ordentlighet härskar i stort som smått; man köper sina förnödenheter blott för dagen och förstär helt föga af att göra ett hem angenämt, hvarför mannen snart drifves till utelif. Fall finnas ju, där verklig nöd råder, men i de allra flesta fall skulle allt vara anordnadt i våra arbetarehem, om hustrun förstode sina kvinnliga plikter aldrig så litet. Men hon har varit på fabrik och fortsätter därmed någon tid efter bröllopet och sedan — ja, hon är ej alls beredd för sitt viktiga kall. Den, som varit tjänarinna, har däremot såväl fått lära sig att något böja sin egen vilja samt hvad ett hem är. Och i de ordentliga arbetarehemmen finna vi vanligen, att husmodern en gång varit tjänarinna; hon har lärt sig spara och därmed att göra något af det lilla.

Hvarför lämna våra unga flickor tjänarinneplatserna och söka sig arbete å fabrik för den minimalaste lön? Den frågan får någon annan svara på. Fabriksarbeterskor måste ju finnas, men att en formelig rusning äger rum till fabriker är sorgligt. Den, som kan tala till våra tobaksarbeterskor, han talar

C. F. H.

MOT MÅLET. SKISS FÖR IDUN AF ELISABETH KUYLENSTIERNA.

FORTS. FRÅN FÖREG. N.R.

»DÄR HAR JAG ju varit förr.»

»Men inte som nu. Du skall ju bli konstnärinna, Ruth, det är ett allvarligt steg.»

»Nej, snälla tant, det tycker jag inte alls. Det är vådligt snällt af grefven att hjälpa pappa med att bekosta min inackordering, men för resten är det ingenting att fundera öfver. Antingen blir jag stor, och det tror jag fullt och fast, eller också kommer jag tillbaka hit och visar slottet, när pappa blir för gammal och trött. Men det skall bli härligt att få måla riktigt. Jag kan se mina björkar och det här sätet, och så en bit af den gamla vallen, det skall bli min första duk. Åh tant, kära lilla tant; lifvet är förtjusande!»

Hon slog armarne om Hanna, kramade in henne i sitt ungdomligt kraftiga famntag och

släppte henne så igen för att kasta en sista »smörgås» långt ut i det klara vattnet.

»Och du är inte alls ledsen öfver att lämna dina föräldrar ensamma, Ruth?» frågade Hanna förebrående.

»Ledsen? Nej, ledsen är jag öfver ingenting i världen, det förstär jag mig inte på. Du stannar ju hos dem, och jag kommer igen och hälsar på dem. Kanske har jag då min fästman med mig.»

»Tänker du på sådant?»

»Nej, inte grubblar jag öfver det. Jag bara tror, att någon väl kan vilja ha mig och jag någon, det är alltihop. Går det inte så, blir jag väl ogift, det är inte värre.»

Hon log och visade små hvita, starka tänder, en hel välordnad trupp, som tycktes kunna knäcka hårda nötter.

Hanna hade tänkt gifva sin elev några förmaningar med på vägen, något af det allvarligt varnande, som lifvet lärt henne, men hon tyckte plötsligt, att det icke fanns något att sätta in i denna orubbliga lifstro, hvilken ägde alla färgers mångfald.

Hon hade till och med tänkt berätta henne en saga, en af dem, som de sekelgamla träden hviskat till hvarandra däruppe, och som en gång spelats inom henne, till dess hjärtesträngarne brusto, men Ruth förstod icke dylika sagor; hon hörde hellre på dem, som voro förknippade med riddarnes hjältedåd, de ädla damernas jaktäventyr och trollens framfart i skogen. Hon kunde höra hornen skalla och stridshingstarna gnägga, men hon hörde aldrig suckarne däruppe i gemaken, där mången ädelboren tärna spejat efter det lilla molnet på landsvägen, dammolnet, som kanske aldrig syntes, af riddarens häst.

»Tycker du inte vi borde gå hemåt nu, Ruth?» sade Hanna. »Vi ha inte allt packadt än.»

»Jo, tant, men låt mig bara titta ett tag på solen öfver berget därborta först. Kan du se, hur strålarne taga i ring om det. Det är en hel trolldans.»

Hanna såg ditåt. Det skimrade i rött och guld öfver bergets hjässor, det var september-solens glöd, som brände den skrofliga graniten och gaf den ett stråldiadem att smycka sig med. Septembersol! Hannas tankar kretsade om detta enda ord, i hvilket skälfdes all sommarens mättade glans, alla döende drömmar, all tvångsbunden längtan. Hon hade också varit ung som Ruth, hoppfull som hon, men det hade funnits mera att krossa inom henne, mera af dessa spröda, vecka känslor, hvilka lifvet aldrig tillfredsställer. Hon tyckte, att hon var den gamla tiden, den, som hörde hemma i minnenas lavendeldoftande gömmor, som ekade i tysta salar och svagt rasslade i bleknade draperier. Ruth däremot var den unga kraft, som i tro på sig själf, på allt söker sig fram till målet med energiska steg.

»Nu tant,» sade Ruth, »nu gå vi hem till packningen, fast jag då inte tänker göra något åt den,» tillade hon skratande.

»Jag undrar, om du skall få hemlängtan, Ruth?»

»Ja, det kan väl hända, men jag får väl arbeta bort den, och så kommer jag hem i jul. Men du får ensligt, lilla tant, det är synd om dig.»

Siden-Bastrobe

kr. 12: 30 till kr. 58: 80

för tyg till hel klädning Tussors och Shantungs

äfvensom svart, hvitt och kulört Henneberg-Siden från 65 öre till kr. 16: 45 pr meter — slät, randig, rutig, fasonerad, damast m. m. (cirka 240 olika kvaliteter och 2,000 olika färger, mönster m. m.).

Siden-Damast..... fr. 90 öre—16,45 | Bal-Siden..... fr. 65 öre—16,45
Siden-Bastklädn. pr robe » kr. 12,30—58,80 | Siden-Grenadin... » 90 öre— 8,65
Siden-Foulard, tryckt, » 85 öre— 3,85 | Siden-Bengalin... » kr. 1,75— 8,35

pr mtr. Siden-Armûres, Monopols, Cristalliques, Moire antique, Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines, siden till täcken och flaggor m. m. porto- och tullfritt till hemmet. Profver och katalog omgående. — Dubbelt porto till Schweitz.

G. Hennebergs Siden-Fabrik, Zürich.
(K. & K. Hofleverantör.)

»Nej nej, jag har mina böcker, mitt arbete och — mina minnen.»

»Minnen? Om dem har du aldrig berättat mig något!»

»Nej, jag skall kanske göra det en gång, när du förstår hvad de fallande bladen berättar.»

»Jaså, det är sorgliga saker?»

»Åh nej. Bladen tala ju om sommaren.»

»Ja, men på ett dött sätt. Jag tycker inte om deras prassel. Jag blir ängslig, när jag hör det. Blir inte du det?»

»Nej, Ruth, hvarför skulle jag det. Man tycker inte om hösten, förrän man hunnit till den, och det har jag nu.»

»Men inte jag. Och kanske hinner jag aldrig dit. En konstnärinna behöfver inte känna och tänka som — som de små familjekvinnorna, hvilka ha vår och sommar och höst precis som blommorna. Den, som vill ett mål, behöfver inte vissna och tyna af. Tror du inte så med, tant?»

Hon stod där smidig, rak och ung, med glänsande ögon och halföppna läppar, belyst af solen som af en gloria, och Hanna tyckte, att hon personifierade inspirationen, den mäktiga stora inspirationen, som ej förstår att krympa ihop eller tunnas ut i skissartade försök att passa in i brödkampen. Hon lade smekande sina händer på den unga flickans skuldror och sade allvarligt:

»Jo, jag tror, Ruth, att om vi alla ställde målet högre, och spände viljan hårdare, skulle vi slippa att falla till marken som frostbitna, förtorkade blad, när hösten kommer. Jag tror på ungdomskraftens och ungdomsmodets seger. Det är solskenet i lifvet.»

»Men du själf, lilla tant,» sade Ruth, »du har blifvit för — för fort gammal.»

Hanna log vemodigt.

»Ja, ser du, det berodde nog därpå, att jag lät hösten taga mig. Jag kämpade icke emot; det är just svagheten hos oss kvinnor, att vi

gifva oss så helt i alla lifvets förhållanden. Jag tänkte ge dig några lärdomar till väggkost, Ruth, men nu ber jag dig bara, behåll om möjligt din tro, att det finns ett mål, och att det målet kan bli ditt.»

Ruth svängde sin röda fez, som lyste praktfullt mot det gröna löfverket, och sade med det entusiastiska tonfall, som Hanna så väl kände till:

»Framåt skall jag, och framåt och uppåt äro ett.»

Hanna var nöjd. Hon visste nu, att hon, den lilla gråa skuggan, dock hade ägt förmåga att dana ett lefvande solsken för lifvet, och hon tyckte att öfver henne finge gärna höstdimmorna falla, endast himmelen var blå öfver den unga.

*

De flesta, som under årens lopp lärde känna Ruth Walde närmare, kommo gärna öfverens om, att hon ställde sig i vägen för sin egen lycka. Detta är för öfrigt ett mycket användt uttryck, när man har något att förebrå lifvets söndagsbarn, och dit hörde ovillkorligen Ruth. Hon hade alltid tur, kom oftast först bland de unga konstadepterna vid prisutdelningen och fick taflo sålda, medan kamraterna ännu höllo på att fundera öfver, om de någonsin skulle hinna så långt.

Någon morgondag grubblade hon icke synnerligen öfver, lefde blott den dag som var så fullt och rikt hon kunde, plockade dess glädjebloster, växte de än aldrig så obändigt till, och skrattade sitt friska, bekymmerslösa skratt, när helst tillfälle erbjöd sig.

Rustmästare Walde hade fått ett litet arf efter en bror, som afidit i Amerika, och af detta erhöi dottern en dryg andel, hvarefter rustmästaren drog sig tillbaka från sin verksamhet vid »slottet», fick ett litet arrende af grefven och blef landbrukare på gamla dagar. Han hade alltid velat komma sig upp, ända

HYLIN & C^{OS}

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEALJ

Försäljes i våra butikar

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

från den tid, då han med småländsk ihärdighet och sparsamhet uppehållit sig ett par klasser i storskolan. Där hade han varit klasskamrat med sin käre grefve, där hade han också börjat fundera på att lägga bort sitt fäderneärfda namn Pettersson. Och när han sedan som myndig fick en skogvaktareplats hos grefven, skolkamraten, vaknade minnet af den tyska glosan Wald; uppfinningsrikt nog, satte han till ett e och fick ett välljudande namn. Hans lilla arrendegård hette Granbo, och dit hade de tre gamla flyttat, snart efter det Ruth för första gången lämnade hemmet.

Sedan dess hade hon sett sig om både i norr och söder, men det var hennes stolthet, att hon likväl ägde ett rotfäste, och att hon var väntad med öppen famn, när hon återvände från sina långfärder. Pappa och mamma och tant Hanna väntade henne; den höga trillan, hästen Pälle och drängen Niklas togo emot henne vid stationen, och så började triumftåget framåt den föga uppkörda vägen.

(Forts.)

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.

Stenkol, Cokes,

1:ma maskinkrossad Anthracit,

bästa bränsle för illuminationskaminer och värmenecessärer.

Allm. tel. 22 88. Kontor: 22 Skeppsbron 22. Rikstelefon 427.
Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 22 20.
Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Farmmätaregatan 1. Rikstelefon 20 12.

Aktiebolaget

Sundsvalls Handelsbank,

Gustaf Adolfs Torg n:r 14,

godtgör ä sparkasseräkning ----- 5 %
Å hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000 i månaden utan särskild uppsägning.
(G. 78894)

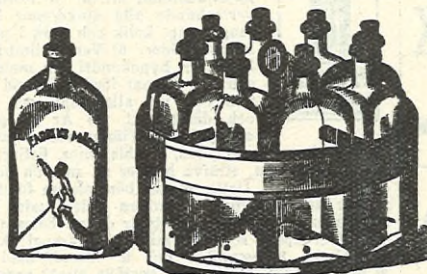
Meddelanden om Hemväfnad & Värfgarner

Häft. III ä 25 öre

med 24 nya, moderna mönster å Klädnings- och Kostymtyger, Mattor, Möbel- och Portier-tyger. Rikhaltig profkollektion af hemväfda mode-nyheter.

Aug. Hoffmann
Kungl. hofleverantör
Pianofabrik
18 Lästmakaregatan 18.
Obs. Instrumenter uthyras.

ÖRNS Atelier för Damtoiletter
Stockholm, 19 Tunnelgatan 19
rekommenderas i benägen åtanke. Väckand elegant snitt till moderata priser. Särskild afdelning för beställningar från landsorten, som utföras omsorgsfullt utan profning då ett välsittande lif insändes jämte längdmått på kjolens bak-, sid- och framväd, och då för ändamålet särskildt konstruerade mekaniska byster inköpts, kan hvarje figur påräkna ett välsittande arbete. Finaste rekommendationer öfver hela landet. Förfrågningar besvaras omgående. Telegrafadress ÖRNS, Stockholm. (S. T. A. 58410)

MED anledning af »Clematis» värdefulla uppsats i Idun för d. 10 febr. »Om farorna vid barns uppfödande med komjölk», få vi härmed som fullt jämförlig med alla förekommande utländska apparater framhålla:

BABY

SVENSK DIFLASKAPPARAT

rekommenderad af professor Medin. Apparaten kostar komplett med 8 flaskor och kokkärl ..... kr. 6:—
Dito utan kokkärl ..... » 3: 50
Med hvarje apparat följer »Kortfattade regler för späda barns uppfödande med komjölk» af professor O. Medin.

Apparaten, som redan vunnit särdeles stor spridning äfven i grannländerna, är utom af professor Medin och dr Carl Flensburg i Idun för den 2 mars 1892, förordad af e. o. professor W. Pipping i Helsingfors och dr Chr. Döderlein i Kristiania m. fl. Säljes i parti hos hrr G. Abramson & C:o, Stockholm och i minut hos hrr Alb. Stille, Ch. O. Werner, Josephsson & Ågren, Sandgrens bosättningsmagasin, Kuntze & C:o, Numa Peterson, Åkerholmska bosättningsmagasinet samt alla apotek i Stockholm. I Göteborg i Ch. O. Werners filial. Dessutom å de flesta apotek i riket.

Gustaf Piehls Bryggeri-A.-B.

Stockholm 66 Götgatan 66 Stockholm

rekommenderar sina tillverkningsar af:

Lager-Öl, Lagerdricka

Pilsner-Öl, Iskällare-Dricka

samt såsom specialitet:

Pilsner-Dricka

Allm. telef. 36 56.

Rikstel. 18.

Köp alltid radiatorsmör!

Via postlinien SASSNITZ—TRELLEBORG

förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda *hjulångarne Svea* och *Germania* samt propellerångarne *Bea* och *Imperator*. OBS! Endast en tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och Stockholms Resebureau, Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas. Svenska rundresbiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

Leavey & Co Äkta Spanska Vine

Smycken

med brillianter o. pärlor och kulörta stenar, modernaste och största urval till billigaste pris hos

K. ANDERSON,
Hofjuvelerare,
1 Jakobstorg 1.

Tandläkare TOM von HALL.

— 15 Stureplan 15. —

Hvard. 10—2, 5—6. Helgd. 10—12.

Allm. Telefon 58 48.

Doktor Thora Wigardh

aktiserar från den 20 juni i Göteborg och arstrand. (Nord. A. B. 8120)

Högstedt & C:o

32 Regeringsgatan 32

— Stockholm —

Specialitet:

Bordeaux- & Bourgoigne-viner

Billiga priser.

Korpulenta personer

Ena inom några veckor blifva befriade från sin fetma. Ett säkert och varaktigt medel. Fullkomligt ofarligt. Ingen dietförändring nödig. Erhålles genom fru Lindström, Simä, Korja St., Finland. Bref besvaras porto bifogas.

C. E. Lagerström
Stockholm

Frejamagasinet

Sybehörs- och Modeaffär.

Specialitet:

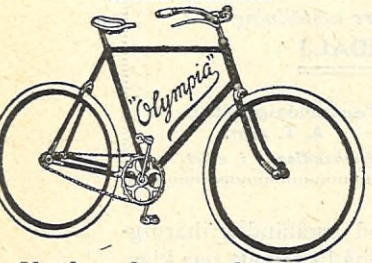
Garneringsartiklar till klädnings- o. kappor.

Husmodrar!
Spara
är lösen för hvarje husmoder med en begränsad hushållspenning!
Huru göra en verkligt stor besparing? Jo, använd den i Edra hushåll Pellerin's Margarin, Göteborg, som är bäst, dyrast och billigast!

Svenska Velocipedfabriks Aktiebolagets
LANDSKRONA

National- och Olympia-VELOCIPEDER

anbefallas som säsongens populäraste maskiner.
Fås genom ensamförsäljare i hvarje stad.
Specialité: Dammaskiner.
Elegant! Lätt gång!

Damecyklar.

För undvikande af vinterlagring realiseras under en kort tid ett restparti förstklassiga Damecyklar till hittills okänt billigt pris.
Begär genast illustrerad priskurant hos
ELOF BOHLIN, Helsingborg.

Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.
Hushållräkning 5 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Sparkasseräkning

Räntegodtgörelse 5 proc.
I landsorten boende torde hänvända sig direkt till banken.

Aktiebolaget
Stockholms Diskontobank
i Regeringsgatan 1.

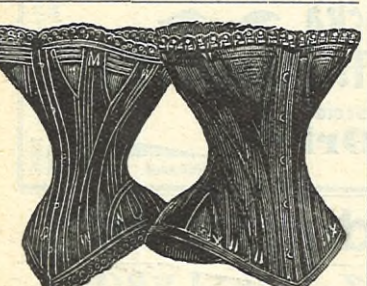
FÖRVARINGSFACK

uthyras af
AKTIEBOLAGET
STOCKHOLMS HANDELSBANK
8 Arsenalsgatan 8.

Sydsvenska
Kredit-Aktie-Bolaget,
Stockholm, Fredsgatan 24.
(Fonder kr. 4,215,000)

Deposition ..... 5 %
Kapitalräkning ..... 5 %
Sparkasseräkning ..... 5 %
Upp- & Afskrifning ..... 3 %

Väfskola i Örebro. Grundlig undervisning i uppsättning af alla för ett hem lämpliga väfnader i vanlig väfstol från 4 till 10 skaff, skånska allmogeväfnader, damast m. m.
Nina v. Engeström.

Snörlifvet La Gracieuse.

Detta så mycket omtyckta och för äldre, korpulenta personer rekommenderade snörlif, som förut endast har funnits hos Henric Labatt, finnes nu i stort lager hos undertecknad. Snörlifvet tillsändes, om lifviden uppgifves.

Amanda Smedberg,
29 Drottninggatan 29.

Det modernaste och bästa i
Zürcher Siden

sändes till fabrikspris franco och tullfritt till hemmet

HUSQVARNA
Velocipeder.

Bästa svenska material. —
Omsorgsfullaste arbete.
Försäljning genom HUSQVARNA DEPOTER samt genom de flesta större Järnhandlare i Skandinavien och Finland.
Priskurant gratis och franko.

Bästa Syltsocker.

Tanto Bitkross
(Hushålls-Socker)

finnes till salu hos de flesta Herrar Specerihandlande i Stockholm och Landsorten. (S. T. A. 61760)

Enda äkta engelska
UNDERBALSAM,

pröfvad och godkänd af sundhetskolegium.
Denna balsam är: 1) Ett oupphunnat verksamt botemedel mot alla sjukdomar i lungor och bröst, lindrar katarrh, stillar slem-afsöndring, lindrar den smärtsammaste hosta och botar till och med gamla lidanden. 2) Verkar förträffligt vid alla halsjukdomar m. m. 3) Fördrifver grundligt hvarje feber. 4) Helar öfverraskande alla sjukdomar i levern, magen och tarmarne, i synnerhet magkramp, kolik och värk i underlivet. 5) Borttager smärtorna och botar hämorrhoider. 6) Verkar lindrigt afförande och blodrenande, renar njuren, borttager hypokondri och melankoli och stärker aptiten och matsmältningen. 7) Tjänar förträffligt vid tandvärk, ihålliga tänder, skörbjugg i munnen och vid alla tand- och munsjukdomar och borttager uppstötningar och dålig lukt. 8) Är ett godt medel mot mask, binnikemask och vid epilepsi. 9) Tjänar såsom ett underbart utvärtes botemedel för alla sår, friska och gamla ärr, ros, hettblemmor, fästlar, vårtor, brännsår, förfrusna lemmar, klåda, utslag, spruckna, sträfvå händer m. m. och förtager hufvudvärk, surning, reumatism, gikt, övrråk m. m. Detta medel bör, såsom första hjälp, icke saknas i någon familj, i synnerhet under influensa-, kolera- eller andra epidemier. Ett enda prof öfvertygat bättre än någon kungörelse. Äkta är denna balsam endast, om hvarje flaska är tillsluten med en silfverkapsel, som bär min firmastämpel: Adolf Thierry, Apotheke zum Schutzengel in Pregrada. och är försedd med ofvanstående gröna skyddsmärke. Hvarst ö depöt finnes förde man beställa direkt under adress: Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn, Osterreich. Franko hvarje poststation i Skandinavien kosta 12 små eller 6 dubbelkronor kr. 8:—. Mindre sändas icke. Sändas mot efterkräft.

Kraft och verkan
af den äkta engelska under-salvan.

Med denna salva blef en 14 år gammal för obotlig ansedd benröta fullkomligt läkt, nyligen äfven ett 22-årigt svårt kräftartadt lidande. Engelsk undersalva är ett vid de svåraste, äfven gamla skador med det bästa resultat användt medel med utmärkt dragningskraft. Engelsk undersalva finner användning vid: ondt bröst hos barnsängskvinnor, stockning i mjölkflödet, förhårdnader i bröstet genom ros, vid allehanda gamla skador, öppna fötter eller ben, sår, eksem, svullna fötter, t. o. m. vid benröta, vid hugg-, stick-, skott-, snitt-, krossår; för utdragning af alla främmande ämnen, såsom: glas, träflisor, sand, hagel, törne m. m.; vid alla bulnader, växter, karbunklar, nybildningar, t. o. m. kräfta; mot fulslag, nagelbulnader, blåsor, onda fötter, alla slags brännsår, förfrusna lemmar, vid liggsår hos sjuka, svullnad i halsen, mot spikbåder, mot örsprång, vid hudlöshet hos barn m. m. m. Ju äldre den engelska undersalvan blifver, desto bättre resultat! I hvarje familj bör alltid finnas ett förråd af detta enda hjälpmiddel. Mindre än 2 dosor sändes ej; försändes endast mot förutbetalning af beloppet eller mot efterkräft. Kostar med postporto, fraktsedel och inpackning m. m. kr. 6:—.

Talrika attester till förfogande.
Jag varnar mot inköp af värdelösa förfalskningar och ber att noga iakttagas att på hvarje degel måste ofvanstående skyddsmärke och firma »Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada» vara inbrändt.
Enda inköpsställe: Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.
Depoter å de flesta apotek.
Centraldepöt för Skandinavien: Fabriken Farma, Campagnestraed 34, Köpenhamn Ö.

Lars Monténs Neutrala Kärntvål till ylletvätt och Oleintvål till linnettvätt användes lämpligast sålunda:
»½ kg. tvål kokas i 2 liter vatten; när tvålen är upplöst, tillsättes under omröring 20 à 25 liter ljumt vatten; i denna utspädda lösning neddoppas plaggen. Vid ylletvätt böra såväl lösningen som sköljvattnet hafva 36 à 38 grader.»
Finns hos de flesta specerihandlare samt i mina butiker.
Silfvermedalj i Köpenhamn 1888. Guldmedalj i Stockholm 1897.
N:r 19 Stora Nygatan. — N:r 29 S:t Paulsgatan.

i svart, hvitt och kulört, i storartad urval till bal-, sällskaps- och prome-
nadaoletter, meter- eller styckevis från 50 öre pr meter till kr. 20:—, direkt till
privata personer.

E. Spinner & Cie,

Zürich, Schweiz (föret J. Zürrers Sidenfabrik),
Zürichs äldsta Siden-etablissement, grundl. 1825.
Rekvirera prover!

Utlåtande om Mellins Food.

Herr Axel Lennstrand, Gefle.
Med nöje får jag meddela, att vår lilla Majja under 7 månader, alltifrån hon var 6 veckor gammal, blifvit uppfödd med »Mellins Food» och komjolk i de proportioner, som [bruksanvisningen säger och att hon därpå befunnit sig särdeles väl, är frisk, gladlynt och har fast hull, hvarför jag anser, att denna föda synnerligen väl lämpar sig för barn, som ej kunna uppfodas med modersmjölk.
Hon har icke varit illamående eller haft störd sömn en enda natt under dessa 10½ månader.

Högaktningsfullt.
Fru MARIA HÖGLUND.
Prof af MELLINS FOOD sändes på begäran gratis och franko från Axel Lennstrand, Gefle, Generaldepot för Sverige, Norge, Danmark och Finland.
Bruksanvisning medföljer hvarje burk.

DEN SKÖNASTE PRYDNADEN

är Vackert Hår. Därför så vårda det väl och använd, på föreskrifvet sätt, Ziwertz Extrakt Vegetal, som försäljes i Stockholm hos Herr C. F. Duiva, Herr Emil Nordström, Fru Elin Edlund samt i Jönköpings-Magasinet och i Göteborg hos Kongl. Hofleverantör J. A. Ziwertz. (Nord. A. B. 6452)

Örebro Kex

Bäst! * Billigast!
Säljes hos herrar Speceri-, Delikatess- och Kaffehandlande.

Bomullstyger,

Franska, Engelska, Svenska handväfda, samt af Almedahls fabrikers tillverkning, i nya vackra mönster.

Perkaler, Creponne, Piqué

i hvitt och crème till Klädningar och Bluslif.

Karl Larsson.
Drottninggatan 73 C,
STOCKHOLM.
Profver sändas franko.

HEM
för nervösa och stilla sinnessjuka.
EVA FRIBERG,
(998) Lilla Åräs & Gullspång.

LEDIGA PLATSER

FÖR EN ANSPRÅKSLÖS, ordentlig, barnkär och i matlagning, bakning, väfnad och öfriga hushålls, kunnig flicka, som är villig att förrätta hvad göromål, som in- om ett hem förekomma, finnes till hösten plats hos tjänstemansfamilj i Östergötland. Goda referenser fordras. Ansökan jämte åldersuppgift och löneanspråk till »X. Y., Åtvädaberg» (16)

ETT ALLVARLIGT FRUNTIMMER med goda rekommendationer, kunnigt i finare bakning (sockerbageri) önskas till ett hem-bageri i norra Finland. Platsen tillträdes i höst. Uppgift öfver löneanspråk m. m. adresseras till Fröken Jenny Högman, Haparanda, före den 15 juli. (14)

LÄRARINNA,

skicklig undervisa i vanliga skolämnen, franska, engelska och musik, sökes till instundande läsår för tvänne flickor om 15 à 16 år. Sökande, som genomgått högre lärarinneminariet, äga företräde. Betyg, referenser, löneanspråk samt fotografi insändas till »L. K.», Dala-Husby. (22)

MILITÄRFRU I NORRLAND önskar som sällskap och hjälp en bildad flicka. Norra Inackorderingsbyrå Mäster Samuelsg. 62, Stockholm. Kl. 11—3. (21)

ENERGISKT, HUSHÅLLSKUNNIGT FRUNTIMMER, tyska har företräde, med god uppfostran, skicklig i matlagning, van att tillse tjänare och intresserad af barn, kan den 15 sept. erhålla väl aflönad plats i Göteborg. Svar med fotografi, löneanspråk och föregående verksamhet till »Huslig», Henningsborg, Lyckorna, Ljungskile. (G. G. 3275)

FÖR EN FLICKA af bra familj finnes genast plats på landet för att sköta en liten gosse. Svar jämte referenser och om möjligt fotografi emotses under adress »H.», p. r. Lerum. (6)

UNDERVISNINGSVAN, ordentlig, allvarl., musik. flicka, som genomgått 8-kl. läroverk, får plats hos äldre fru i stad för att tillse och läsa läx. med 3 barn 9, 11, 13 år. Betyg och ref. sändas till »Z.», Nettraby. (17)

ETT FLERTAL GODA PLATSER för lärarinnor samt hushållskunniga bildade flickor, finnes att genast söka å Nya Inackorderingsbyrå, Brunkebergsgatan 3 B, Stockholm. Etabl. 1887.

PLATSSÖKANDE.

UNG FLICKA, som genomgått sjukklassigt elementarläroverk och är kunnig i pianospelning, önskar till hösten plats som lärarinna i familj. Vidare meddelar föreståndarinnan för Varbergs elementarläroverk för flickor, fröken Emma Strömberg, adr. Kärra n:r 8, Åskloster. (G. 84531)

VAN KVINNLIG GYMNAST önskar anställning. Äfven van vid sjukvård och husliga göromål. Goda betyg finnes. Svar till »Ingeborg», Iduns exp. (13)

UNG FLICKA af tjänstemannafamilj önskar plats att gå frun tillhanda och deltaga i förekommande hushållsgöromål, helst å landet hos äldre människor. Gerna utan lön, blott verkligt god plats erhålles. Svar till »Villig», Tidningskontoret Kungsgatan 14.

EN UNG FLICKA, som genomgått 8-klassigt läroverk önskar till hösten plats som lärarinna i familj. Svar till »Värmländska», Nya Värml.-t.s kontor, Karlstad. (S. T. A. 61774)

UNG BILDAD, undervisningsvan flicka söker anställning som lärarinna för minderåriga barn. Sökanden är villig att deltaga i hushållsbestyr. Svar till »Plikt-trogen», Kinna. (18)

NITTONÅRIG, bildad flicka af god familj önskar plats som sällskap eller som lärarinna för små barn. Goda rekommendationer från föregående plats. Svar till »Ol», Kinna. (19)

EN I MATLAGNING, bakning, sömnad, E väfnad kunnig bättre flicka söker plats. Ordentlig, rasg, godt lynne. Svar till »Flit», Iduns exp. f. v. b.

BÄTTRE FLICKA, som är i saknad af B hem, önskar plats nu genast i godt hem att gå frun tillhanda. Ar kunnig i hushållsgöromål och handarbete. Rekommendationer från förut innehafvats. Svar till »Tacksam», p. r. Jönköping. (23)

EN 18 ÅRIG, MUSIKALISK FLICKA, enkel och med små pretentioner, som genomgått 8-klassigt läroverk med goda betyg, önskar till hösten plats uti vänligt och godt hem att undervisa nybörjare. Ar äfven kunnig i finare handarbeten. Svar till »Lisa», Jönköping p. r. (4)

Inackordering och undervisning

genom duglig lärarinna kan en 9 à 10 års gammal, frisk och snäll gosse till hösten erhålla tillsammans med jämnårig gosse på egendom i Södermanland. Svar till »God tillsyn», Åfverselö p. r. (G. 84630)

I HÖST erh. skolflicka inack. i godt allvarligt hem, i en vid sjö bel. landsortsstad i mellersta Sverige. God pension. Moderat pris. Svar till »L.», Gripens kont., Södertelje.

EDUCATIONAL HOME IN ENGLAND. EASTBOURNE, finest Seaside resort on South Coast. Dresden House Miss Pohler and Miss Godkim receive young ladies for studying English, Music, Painting etc. London Professors. Beautiful House and Grounds close to Sea; happy Home life. Tennis Seabathing. Highest References. Prospectus and views from Principals or through Fröken Elisabeth Sahl, Grefgatan, Stockholm.